

SASS JÁNOS

„Tudtuk, hogy győznünk kell”

Első csapata: Eger SE.

Első edzője: Csank János.

Kora: Januárban múltam 22 éves.

Milyen posztokon szerepelt: balszélső, bal oldali középpályás, balhátvéd.

Válogatottságainak száma: Az utánpótlás-válogatásban, Bicskei Bertalan irányítása alatt tizenötször játszottam és négyszer voltam nagyválogatott.

Erényei: Sokat tudok futni, és azt hiszem, meglehetősen gyors is vagyok.

Fogyatékoságai: Fejelni egyáltalán nem tudok, és mi tagadás, az élvonalban eddig elért két góloom azt mutatja, hogy nem vagyok különösebben gólerős...

Osztályzatai: 6, 6, 6, 5, 5, 6, 6, 5, 7, 5, 6, —, 5, 6, 7, 5, 5, 6, 5, 8.

A forduló játékosai címet azzal érdemelte ki, hogy az MTK-VM elleni rangadón végig lendültes volt, mozgatta csapataát, mind a két kispesti gólban jelentős szerepet játszott, ellenőrzése alatt tartotta a pályát bal oldalát, vele gyűlt meg legtöbbször a kék-fehérek baja.

nyerni! Vagyis várhatóan remek meccseket vívunk majd az ETO-val. De nem szabad szem elől tévesztelnünk a Tatabányát és a Dózsát sem, mert ők is ugrásra készek.

● Egy kényes kérdés: lezárult már a valutaügy, amely miatt ősszel Portugáliába, nemrég pedig Brüsszelbe is csak késve tudott a csapat után utazni?

— Nagy marhaságot csináltam, amikor a Chaves elleni kinti meccsünkre az engedélyezett negyven helyett száználvalan dollárral a zsebemben indultam útnak. Amit csak azért vittem, mert a hivatalos zsebpénzünkből mindössze néhány kólára telik... A dolcsiknak bűcsüt inthettem, szabálysértési ügy is lett belőle, és megbüntettek nyolcezer forintra, valamint két évre érvénytelenítették az útlevelemet. Most csak a válogatott és a Honvéd meccseire utazhatok — külön engedéllyel. Nagyon megbántam a meg gondolatlanságomat...

● Egyelőre nem kell külföldre utaznia, hiszen a jövő héten Anglia nemzetitizenegye látogat a Népstadionba. Milyen gondolatok foglalkoztatják ezzel kapcsolatban?

— Leginkább az, hogy csodálatos lenne ötödször éppen az angolok ellen játszani a válogatásban. No, és az, hogy valamiképp átvészeljük az első húsz perct. Mert utána Détári és Garaba segítségével már mi is felvesszük majd azt a ritmust, ami egy ilyen nagy ellenféllel szemben szükséges...

Zsiday István

hogy Kovácsnak visszagurítottam, mert így szó sem lehetett leسرől, és ő teljesen egyedül állt bent.

● Amióta edzője, Bicskei Bertalan azt nyilatkozta, hogy az MLSZ sűrített tavaszi programja kiszigereli a válogatott játékosokat, azóta parázs vita zajlik a szakemberek között ez ügyben. Ön, mint válogatott, miként vélekedik erről?

— Fizikailag nem érzek fáradtságot, idegileg annál inkább. Hiába, mi nem vagyunk hozzászokva a heti két tétmérkőzés állandó stresszhatásához. Talán ez lenne a jó — ez persze csak utópia —, hogy ha a válogatottat benevezhetnék mondjuk a Bundesligába. Ott aztán mi is gyorsan felvennénk a kellő ritmust...

● Erre aligha fog sor kerülni. Viszont közelednek a nagy érdeklődéssel várt Honvéd—Rába párharcok a bajnokságban és az MNK-ban. Mit gondol: bajnok lesz a Honvéd?

— Ha Győrött győzni tudnánk, akkor bajnokok leszünk! És az MNK-ban is aranyérmet akarunk

— Amikor láttam, hogy Disztl Peti milyen csodálatos formában hárítja a veszélyes lövéseket. Bevallom: azt hittem, őt választják a forduló játékosának...

● Szerénységből jelesre vizsgáluk. Mint ahogy tette azt szombaton harcosságból és önzetlenségéből is...

— Értem a célzást. Nos, cseppet sem volt könnyű dolgom Híressel szemben, aki néhányszor kíméletlenül nekem rohant. Az első gólunk előtt például úgy éreztem a vele való „találkozást”, mintha egy vilanypóznával ütköztem volna... Az a gond, hogy ilyenkor Gabi nem is a labdát figyeli, hanem csak azt, hogyan tudna „elűtni”... A második gólunk előtt azért nem vállaltam a lövést, mert korábban egyszer már ellőttem a labdát. Az volt a játék,

● Meglehetősen feszült hangulat uralkodott szombaton este a Honvéd öltözőjében a mérkőzés előtt...

— Igen, mert mindannyian tisztában voltunk azzal: ha az MTK-t nem tudjuk legyőzni, akkor komoly veszélybe kerülhet a bajnoki címünk. Tudtuk, hogy győznünk kell, mert ellenkező esetben lelkileg alighanem megroggyunk... Nem véletlenül mondta pénteken az edzés után Bicskei Berci bácsi, hogy próbáljunk meg kikapcsolódni, ne is gondoljunk a meccsre. Arra ráérünk majd az öltözőben, másfél órával a kezdés előtt. Ezzel levette a vállunkról a lelki terhet, mert elhittük neki, hogy ez a mérkőzés is csak olyan lesz, mint a többi.

● Mikor érezte azt, hogy sikerül legyőzniük a bajnokot?